

Overgangstid, men maatte fastholde sit oprindelige Forslag.

Der stod imidlertid ikke i dette Svar fra Københavns Kommunalbestyrelse noget om de Særbyrder, som omtaltes i Henvendelserne til mig, og som jeg ogsaa i min Skrivelse til Kommunalbestyrelsen havde omtalt for denne. Derfor rettede jeg en ny Henvendelse til Kommunalbestyrelsen, i hvilken jeg spurgte, om man da ikke efter Kommunalbestyrelsens Mening kunde gaa en anden Vej, nemlig vel at lade Særrepræsentationen bortfalde, men samtidig ogsaa lade de saakaldte Særbyrder bortfalde. Denne Skrivelse afgik i Marts 1906 til Magistraten, og i August Maaned d. A. svarede Magistraten med en længere Redegørelse, hvoraf det væsentlige er aftrykt i de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget, da det kom ind her paa Rigsdagen ved Begyndelsen af Samlingen. Man vil af disse Bemærkninger se, at det maa erkendes, at disse Særbyrder dels ikke have nogen stor Betydning, dels at de i ikke ringe Grad ere i Befolkningens egen Interesse.

Derefter har jeg for Rigsdagen fremsat det oprindelige af Kommunalbestyrelsen til Ministeriet indsendte Forslag. Det var i dette foreslaet, at Mandaterne for de to Distrikter, nemlig Valby og Brøndshøj, der udløbe den 1. Januar 1907, skulde forlænges indtil Marts 1907, medens Mandaterne for Sundby og Nathanaels Sogne, der først udløbe Aaret efter, nemlig den 1. Januar 1908, skulde udløbe i Marts 1907. Under Behandlingen af Sagen i det andet Ting har det imidlertid vist sig, at man ikke kunde opnaa den fornødne Enighed om dette Lovforslag. Meningerne stode ret skarpt overfor hinanden, og navnlig var der ikke faa Tilhængere af en Bibeholdelse af Særrepræsentationen.

Under Arbejdet med denne Sag har det for mig været det vigtigste, at man fik de almindelige her i København gældende Valgregler indførte i de indlemmede Distrikter og fik fastslaet en endelig Ordning for dem, saaledes at der i alt Fald kun blev Tale om en kortere ny Overgangstid, efter hvilken der kom til at gælde de samme Regler for de indlemmede Distrikter som for hvilke som helst andre Dele af København, altsaa at de bleve Dele af det hele. Jeg har derfor under Behandlingen i det andet Ting kunnet tiltræde, at Lovforslaget omformedes i Lighed med det Mæglingsforslag, som jeg oprindeligt tilsendte Kommunalbestyrelsen. Det er det, der er sket under Behandlingen i det

andet Ting. Man har udskudt Spørgsmaalet i et Par Aar, i hvilke der bliver Særrepræsentation for Distrikterne saaledes, at der straks i Marts 1907 efter de almindelige for København gældende Regler vælges to Repræsentanter for Valby og to for Brøndshøj, medens der i Marts 1908 vælges to for Sundby og to for Nathanaels Sogne, hvis, vel at mærke, der ikke forinden er vedtaget en ny almindelig Lov om de kommunale Valg i København.

Foruden denne Forandring i Forslaget, er det under Behandlingen i det andet Ting blevet vedtaget, at en Bestemmelse, som fandtes i det oprindelige Forslag om, at der skulde være 42 Borgerrepræsentanter i København, udgaar, og dette har jeg saa meget mere kunnet slutte mig til, som det ny Forslag, der blev lavet i det andet Ting, gaar ud paa at lade Særrepræsentationen fortsætte endnu et Par Aar, og Antallet vil altsaa fremdeles være 42, idet der til de 36 almindelige Borgerrepræsentanter kommer de 6 Særrepræsentanter. Spørgsmalets Løsning har godt kunnet udskydes i det Par Aar, det her drejer sig om, men jeg har udtrykkelig forbeholdt mig, at for saa vidt der ikke forinden skulde være truffet en Ordning med Hensyn til en rimelig Forøgelse af Antallet af Borgerrepræsentanter, vil jeg selv fremsætte Forslag derom.

Saaledes som Forslaget her foreligger, kan jeg meget anbefale det til det høje Ting og til meget hurtig Vedtagelse, idet Mandaterne for de to Distrikters Vedkommende jo udløbe den 1. Januar 1907, og Loven saaledes gerne skulde foreligge vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Hans Majestæt Kongen inden Nytaar.

Hørdum: Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg havde tænkt mig Muligheden af, at naar vi kom til at behandle denne Sag vedrørende de indlemmede Distrikter, maatte vi kunne blive enige om en endelig Afslutning af disse Forhold. Det er imidlertid endnu ikke lykkedes. Det foreliggende Forslag gaar kun ud paa en ny midlertidig Ordning, og jeg beklager, at man ikke er kommen saa vidt, at man har kunnet enes om at fastslaa Borgerrepræsentanternes Antal til 42. Den ærede Minister har nu forklaret Sagens Gang, saa jeg skal ikke opholde mig derved, men jeg kan dog ikke undlade at udtale, at det er min fulde Overbevisning, at der i de indlemmede Distrikter er en almindelig Beklagelse af, at man ikke nu kommer til en endelig Ordning. Den højt-